

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

...a necessitats fisiològiques i canviar els diputats que hagen de canviar.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

La senyora presidenta:

Voy a trasladar una petición, que se suba un poco la temperatura del aire acondicionado porque hay miembros de la comisión que están congelados. *(Veus)* He dicho un poco. Señor Castelló, ¿para esto también tiene que protestar? *(Veus)* A ver...

Compareixença del vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, senyor Rubén Martínez Dalmau, per a explicar les mesures compreses en el pla 2400 d'Habitatge protegit públic 2021-2026, sol·licitada a petició pròpia (RE número 34.965)

La senyora presidenta:

Señores diputados, señoras diputadas, vamos a seguir con el transcurso de la comisión y pasamos al punto número 3, que es la comparecencia del vicepresidente segundo del Consell y conseller de Vivienda y Arquitectura Bioclimática, para explicar las medidas comprendidas en el plan 2400 de Vivienda Protegida Pública 2021-2026, a petición propia. Vuelvo a decirle, sin tiempo para su comparecencia.

Cuando quiera, encendemos el micro y empezamos.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La veritat és que és un plaer per a mi poder explicar-los amb deteniment el pla 2400, que és una iniciativa que, com veurem, suposa un abans i un després en la tasca de la Generalitat Valenciana en matèria d'habitatge.

I sense més dilacions, els explique breument l'estructura de la meua intervenció: en primer lloc, realitzaré un breu recorregut sobre la història recent del parc públic de la Generalitat Valenciana perquè tinguen totes les dades clares,

un recorregut que servirà per a contextualitzar i remarcar la rellevància d'este pla importantíssim que és el pla 2400; i, en segon lloc, exposaré els dos eixos sobre el que s'erigix este pla elaborat per la vicepresidència segona.

Senyories, durant més de vint anys el parc públic de la Generalitat Valenciana ha estat sotmés als capritxos de les dinàmiques mercantils i als seus daltabaixos. Els governs que precediren el Botànic van reduir la política d'habitatge a una simple mesura de suport econòmic al servei de les necessitats de grans constructores, i, quan les diferents crisis dels últims trenta anys posaven en escac a un sistema econòmic basat en el ciment i en la rajola, l'administració pública aportava diners públics sense demanar res a canvi que beneficiara a la ciutadania. Amb els anys, hem pogut comprovar que aquella política d'habitatge va servir per a transferir els diners de tota la ciutadania cap a les butxaques d'uns pocs, una política d'habitatge que, en definitiva, pretenia engreixar la bombolla financera que va acabar amb una de les pitjors crisis de la nostra història recent. Però, què va suposar esta política d'habitatge per al parc públic de la Generalitat Valenciana?

Miren, vostés, des de 1991 es van construir al País Valencià quasi 190.000 habitatges protegits, repetisc, 190.000 habitatges protegits!, i pràcticament tot este habitatge es va construir abans de 2008. Doncs, bé, d'estos 190.000 habitatges, quasi 200.000 habitatges protegits, la Generalitat no ha pogut gestionar ni el 20% dels habitatges; tot en mans privades, res en mans públiques.

En els anys més durs de la crisi, és a dir, de 2009 a 2014, els responsables de la gestió d'eixe moment van continuar amb la construcció d'habitatges protegits destinats a la venda, i 8.836 habitatges que hagueren pogut destinar-se a lloguer es van privatitzar, es van vendre, i van passar a mans d'una suposada classe mitjana que, malauradament, mai va existir. I no sols això, sinó que alhora s'anaven desprenent, a poc a poc, del parc públic d'habitatge mitjançant contractes de lloguer amb opció a compra; contractes de lloguer amb opció a compra que s'executaven en la seua totalitat i molts d'ells encara estan vigents ara mateix.

Segons l'estudi sobre la situació de l'habitatge públic a la Comunitat Valenciana, de l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl, al 1995, l'EIGE gestionava més de 37.000 vivendes públiques, de les quals el Botànic ha heretat menys de la meitat, exactament un 41%, és a dir, hem perdut 22.000 habitatges *(Veus)* ... Sí, clar que sí, dic que, segons l'estudi de l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl, de l'EVha, al 1995, l'EIGE gestionava més de 37.000 vivendes públiques, de les quals ara, en el Botànic, s'ha heretat menys de la meitat, és a dir, exactament un 41%, i això vol dir una pèrdua de 22.000 vivendes.

Davant esta situació, que requeria una resposta contundent per part de l'administració pública, esta vicepresidència segona i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica va elaborar el pla Hàbitat 2030, que vostés coneixen molt bé perquè vaig vindre ací a exposar-lo i saben que és el nostre full de ruta de les nostres polítiques d'habitatge, és un full de ruta amb el que aspirem a establir les bases per a ampliar el parc públic fins als 32.000 habitatges en els propers deu anys. Això significa duplicar el nombre existent a dia d'avui, si sumem les xifres del parc d'habitatge autonòmic i el parc

d'habitatge municipal. I eixa és la xifra que estimem necessària per a poder afrontar les enormes necessitats habitacionals de la nostra societat.

Per tal de parar la pèrdua gradual d'este habitatge públic a causa de les polítiques i de la tipologia de contractes, la Generalitat no ha tornat a formalitzar cap altre contracte de lloguer amb opció a compra; el parc públic és parc públic, no és parc públic que en un futur passarà a ser parc privat, el parc públic és parc públic. En els últims anys s'han modificat tots els contractes de lloguer, legalment viables, per a canviar les qualificacions de venda a lloguer, i, en total, 309 habitatges s'han recuperat ja que actualment només es lloguen.

I ara, quan assumim esta nova etapa de progressiva reconstrucció econòmica, tinc el plaer de presentar-los el nou pas endavant en aquesta senda d'ampliació del parc públic, que és el pla 2400. És una iniciativa molt ambiciosa que obri un nou front per a ampliar el parc públic de la Generalitat Valenciana. Doncs, bé, el primer fonament del pla 2400 és la reactivació de la promoció pública d'habitatge, reactivar la promoció pública d'habitatge. El punt de partida d'esta fita serà el reinici este mateix any de l'última promoció pública realitzada per la Generalitat Valenciana, i em referisc a les obres del projecte anteriorment conegut com a Sociòpolis. Sociòpolis, en els darrers mesos, ha estat reconfigurat dins d'un nou projecte, que és el projecte La Torre, que engloba a tot el barri de La Torre, no només a una part del barri, com estava plantejat en l'antic projecte Sociòpolis. I és una intervenció que, a diferència de Sociòpolis, es desenvoluparà amb col·laboració constant amb els veïns del barri de La Torre. D'esta manera, el desenvolupament urbanístic d'estos solars no es revisarà d'esquenes als habitants d'este barri humil de la ciutat de València, humil i ben important, no només per la població que té sinó per estar a les portes, obri la ciutat de València pel sud. El seu desenvolupament s'emmarcarà en una estratègia de regeneració urbana i habitacional de La Torre, és un procés que iniciarem ja; de fet, els anuncie que el proper dimarts ja es presentarà el pla participatiu per a poder dur endavant els elements bàsics del pla La Torre.

I este serà el tren d'eixida amb el qual tornarem a ficar en marxa la unitat de promoció pública de l'EVha, de l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl. Després d'una dècada de paràlisi pel desmantellament d'esta unitat pels governs de la dreta, la Generalitat Valenciana reprendrà la construcció d'habitatges protegits en règim de lloguer, ja siga en solars propis de l'EVha o en solars de la mateixa Generalitat Valenciana.

Però, més enllà de la ciutat de València, esta primera fase de reinici de la promoció pública d'habitatges, es desplegarà a Alacant, a El Campello, a Oliva, a Torrent, a Borriana, a Gandia, a Almassora, a Castelló. En conjunt, es contempla l'edificació de 379 habitatges públics a la província d'Alacant; 569 a la província de València; i 192 a la província de Castelló, i tot això sense tindre en compte els treballs que ja s'han iniciat per a la renovació total de l'edifici situat al carrer Santa Cruz de Tenerife, de Castelló la Plana, els 42 habitatges que ja hem finalitzat en el municipi d'Asp, i les 11 noves cases que disposem en el centre de la ciutat de València. Un altre aspecte essencial d'este retorn del protagonisme públic a la construcció d'habitatges de nova planta

és la seua intenció de superar les coordenades clàssiques de la promoció d'habitatge públic.

El pla 2400. En este pla la Generalitat Valenciana introduirà els principis rectors de l'habitatge públic, del parc públic, els aprenentatges de la pandèmia, especialment en allò que està referit a la sostenibilitat. Per tant, no es tracta de construir més només, es tracta de construir millor, de manera més verda, més sostenible, amb major eficiència energètica perquè, d'acord amb les dades més recents d'Eurostat, el parc edificat és el responsable d'al voltant del 40% del consum d'energia de la Unió Europea, el 40%. I per a fer front a este focus de consum energètic, les noves promocions públiques prioritzaran models que minimitzen el consum energètic. I tot això mitjançant la utilització tant de nous materials de construcció, com dels criteris arquitectònics que foment l'eficiència energètica de les nostres llars.

Estos models bioclimàtics, que estan basats en la innovació ecològica de la construcció, permetran que el desenvolupament de les pròximes promocions d'habitatge públic de la Generalitat Valenciana sumen esforços a la lluita contra l'emergència climàtica. Fonamental que en el marc de la lluita contra el canvi climàtic, les nostres construccions siguen construccions més eficients i més sostenibles. És un objectiu en el que comptarem amb el suport dels fons europeus, que contempen una línia de suport fins a 50.000 euros per habitatge, a la construcció d'edificis energèticament sostenibles destinats a lloguer social.

En total, este primer eix del pla 2400 ampliarà el parc públic en 1.131 nous habitatges, més d'un miler d'habitatges públics, d'una elevada qualitat, que mostraran la nova cara de l'habitatge públic. L'habitatge públic ja no serà més l'habitatge marginal, l'habitatge dels barris pobres, l'habitatge on ningú vol anar, ara serà la cara, la nova cara per a poder mostrar que podem construir més i millor. I esta nova cara estarà, per tant, allunyada de l'habitual estigma que moltes voltes ha planejat sobre la construcció pública i que, com mostren nombrosos estudis, lastra enormement la seua capacitat per a actuar con a contrapès en el mercat immobiliari.

Quin és el segon fonament del pla 2400? El segon fonament del pla 2400 se situarà, se basarà en la col·laboració pública privada i pública cooperativa. Per una part, la col·laboració entre la vicepresidència segona i els agents privats, que s'articularà a través d'un procés de subhasta de solars en mans de l'administració pública, que ara mateix està ja en marxa, per tal de cedir l'ús als promotors immobiliaris. Este concurs de solars ficarà a disposició d'aquestos un total de 29 parcel·les valorades aproximadament en 33 milions d'euros, prop de 118.000 metres quadrats amb capacitat per a edificar 1.206 nous habitatges, 1.206, i que seran en set municipis diferents del País Valencià: a Benaguasil, a Manises, a València, a Silla, a Sant Joan d'Alacant, a Alacant, i a Gandia. De les obres, en este cas, ja hauran de trobar-se finalitzades en el termini de trenta-sis mesos.

Per a valorar les propostes que optaran estos concursos de solars, es constituirà un comitè d'experts que garantirà la solidesa i la viabilitat de les propostes, una valoració que, a més a més, tindrà en compte la presència de l'accessibilitat, la perspectiva de gènere, la sostenibilitat, entre altres elements, que fan que la proposta arquitectònica siga més

atractiva. I als gents privats que es presenten, la millor proposta d'acord amb estos criteris, se'ls va a cedir el dret de superfície de solars durant el màxim temps legal que podem, lògicament, atorgar, que són setanta-cinc anys amb possibilitat de prorrogar-se fins al màxim de noranta anys. Tot això, com pot imaginar-se, consensuat amb els agents privats, consensuat amb els promotors i en el marc legal necessari per a poder dur-lo endavant.

Per una altra part, l'altra base d'este segon fonament sobre el que s'erigix el pla 2400, és la col·laboració amb el moviment cooperativista, el *coliving*, cohabitatge, no?, podem utilitzar diferents noms, l'habitatge cooperatiu, com solc utilitzar jo, que és un model de creixement arreu d'Europa; en ciutats com Hamburg, fins i tot s'ha establert un model de reserva de sòl en el que el 20% d'habitatges de nova construcció han d'estar reservats als projectes cooperatius, a l'habitatge cooperatiu. No obstant, a casa nostra encara es tracta d'un model amb una presència molt reduïda dins la societat. I nosaltres el que anem a fer va a ser enfortir-lo, va a ser promoure eixe habitatge cooperatiu. Pensen que moltes i molts de nosaltres d'ací a uns anys possiblement estiguem vivint en un habitatge cooperatiu.

Tot açò, i d'acord amb les últimes dades, en el darrer any el sector de les cooperatives ha erigit perdó més de 8.000 habitatges i ha mobilitzat una inversió aproximadament de dos mil milions d'euros, i ha oferit una oferta habitacional del 20% més barata que la mitjana. Estes dades assenyalen el fet que, tot i ser un model encara que és embrionari, el cohabitatge ens ofereix una alternativa habitacional que cal tindre en compte.

Per consolidar les bases d'este model cooperatiu al nostre territori, els anuncie que la Vicepresidència Segona i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica ja està treballant amb les conselleries pertinents, amb l'Institut Valencià de Finances, amb la Conselleria d'Economia, en el desenvolupament legislatiu del sistema de cohabitatge en la Comunitat Valenciana i en els processos de finançament per a poder dur endavant estos projectes de cohabitatge.

El sistema permetrà l'arribada de fons europeus mitjançant programes operatius o fons Feder orientats a donar suport a les cooperatives d'habitatge, i l'habilitació, a partir de 2022, de línies de subvenció en els pressupostos de la Generalitat valenciana per a la implantació d'un sistema d'habitatge cooperatiu en la comunitat. Ara per ara ja comptem amb diversos projectes cooperatius preparats per a ser desenvolupats, concretament en els localitats de Sant Joan d'Alacant, Torreveja, Albaida, Alzira i Manises, i la convocatòria està oberta per aquells municipis que vullguen entrar dins del Pla del cooperativisme en habitatge.

En resum. Primer, reactivació i la promoció pública d'habitatges, amb especial èmfasi en l'arquitectura bioclimàtica i la innovació ecològica en la construcció. I, segon, desenvolupament de les col·laboracions públic-privades i públic-cooperatives.

Amb tot, el pla 2400 mobilitzarà una inversió públic-privada de 294 milions d'euros, dels quals fins a 213 d'euros seran aportats directament per La Generalitat, i que generarà prop de 13.500 llocs de treball directes i indirectes. Una inversió en habitatge públic sense precedents en la Comunitat Valenciana, recolzada per l'impuls dels Fons Europeus.

En concret, d'acord amb les nostres estimacions, el pla 2400 mobilitzarà inicialment la construcció de 2.457 habitatges públics repartits per: Alcoi, 12 habitatges; la ciutat d'Alacant, 288 habitatges; el Campello, 47 habitatges; Elx, 139 habitatges; Sant Joan d'Alacant, 655 habitatges; Torreveja, 14 habitatges; Albaida, 24 habitatges; Alzira, 20 habitatges; Benaguasil, 52 habitatges; Gandia, 176 habitatges; Manises, 26 habitatges; Oliva, 102 habitatges; Silla, 44 habitatges; Torrent, 65 habitatges; la ciutat de València, 611 habitatges; Borriana, 102 habitatges, i Almassora, 90 habitatges.

A més, el pla 2400 és una eina de la Generalitat valenciana que també estarà impregnada per l'aposta municipalista d'esta Vicepresidència Segona i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, que estem segurs ara mateix també que es continuarà per les futures línies que tindrà la nova ministra del ram en el marc del govern espanyol. Eixe caire municipalista, eixa recerca de col·laboració amb els municipis i, per tant, són noves iniciatives obertes a la incorporació de nous solars de propietat municipal que actualment es troben en desús. Una de les qüestions que estem fent és justament planificar, buscar en el marc dels diferents catàlegs de sòl, els solars municipals per a incorporar-los dins de les eines que té la Generalitat valenciana i poder fer amb els solars municipals el mateix que s'ha fet amb els solars de la Generalitat. Sempre amb la idea que els solars de les nostres ciutats són cicatrius que cal curar, cal construir i cal posar a línia.

Senyories, vaig tancant ja. Com vostés saben, ens trobem en una fase crucial per emprendre amb força la recuperació econòmica i social que ha de succeir a la crisi de la COVID-19. És un esforç col·lectiu en què el sector públic, el sector privat i la societat han d'estar comminatats a participar de forma activa conjuntament en treball col·laboratiu i en harmonia, per a esbossar de forma col·lectiva un model de societat que supere les limitacions de la normalitat en què vivíem abans de la pandèmia; perquè no hem de tornar a la prèvia normalitat, hem de construir millor, hem de fer un nou model amb capacitat per a fer front a l'emergència climàtica, per a reduir l'esclatxa de la desigualtat social, de la desigualtat de gènere que cada dia ofega més la igualtat d'oportunitats. Ho deia l'economista britànic, John Maynard Keynes, quan comentava que no és difícil desenvolupar noves idees, sinó escapar de les velles idees. Nosaltres estem escapant de les velles idees. I una de les claus d'esta recuperació serà la capacitat de les administracions públiques locals, autonòmiques, estatals i europees per a reinventar-se de nou i reinventar el seu rol dirigent en la construcció.

A diferència de 2008, les institucions no poden ser els encarregades d'aplicar el remei fracassat de l'austeritat. Un ajust que, com va ocórrer en la passada crisi financera, recau sobre les espatlles dels segments més vulnerables, més marginats de la nostra societat. I això no pot tornar a ocórrer. I a la Unió Europea ja s'està produint este debat sobre la importància de no caure en velles idees, en vells paranys. Els nous consensos econòmics sempre han apuntat més aviat a una tornada a les polítiques d'estímul inspirades en la tradició keynesiana, en les quals el consum de les famílies és una variable fonamental. Cada euro, cada euro de més que es destine a l'habitatge, que es destina a pagar lloguers més alts, deixa d'anar a altres partides de consum, com la cultura, com la roba, com l'oci, com l'hostaleria. I al País Valencià, d'acord amb l'Institut Nacional d'Estadística, la despesa mitjana en relació amb

l'habitatge ha augmentat des del 24,9% de 2006 al 31,2% de 2019. Tots eixos diners ja no van a l'oci, a la roba o al calcer, van moltes voltes a l'especulació dels fons voltor. Per això, amb el pla 2400 esta Vicepresidència Segona va a contribuir de manera necessària perquè les polítiques estimulen i ens permeten tindre més habitatges de manera més democràtica, de manera més sostenible, de la manera que requereixen les valencianes i els valencians.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor vicepresident.

Ara és el torn dels grups polítics.

Per 3 minuts, en primer lloc, el portaveu dels no adscrits, el senyor Salmerón. Quan vullga.

El senyor Salmerón Berga:

Bueno, en primer lugar, yo quiero felicitar al exdirector general de la EVha Alberto Aznar, con quien además mantiene una amistad por el gran trabajo que ha hecho al frente de esta dirección general.

Me parece una buena noticia que se anuncie la puesta en marcha de 2.457 viviendas. Desde luego, siempre contará con mi apoyo todo lo que tenga que ver con aumentar el parque público, pero además que es una necesidad en esta comunidad.

Y usted ha defendido que uno de los objetivos es ampliar este parque público de vivienda, que actualmente solo representa el 1,6% de todos los hogares de España. Un porcentaje que se aleja de la realidad de los países vecinos. Francia, por ejemplo, cuenta con un 16,8% de viviendas públicas y Holanda con un 30%. Aún queda muchísimo hasta llegar a ese porcentaje.

Este diputado siempre ha estado a favor de todas cuantas medidas supongan una mejora para las familias valencianas que más lo necesitan y que no disponen de una vivienda digna; o aquellas que disponen de una vivienda de estas características les va a suponer un alivio a final de mes.

Pero la verdad que en materia de vivienda no se ha cumplido durante los últimos años, ni se han acabado los desahucios, por desgracia, ni se han movilizado ni materializado suficientes recursos para aumentar el parque público de vivienda con la demanda que existe en la actualidad.

La necesidad de vivienda pública en la Comunidad Valenciana duplica el parque de este tipo de hogares con los que cuenta la Generalitat. Según los datos conocidos por este diputado, la (*inintel·ligible*) ... de la Generalitat asciende alrededor de unas quince mil viviendas, y como no se puede cubrir esta demanda, pues va creciendo el número de personas que se deciden a ocupar viviendas.

L'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl, el EVha, dependiente de su *conselleria*, gestiona actualmente, si no me equivoco, 13.899 viviendas aproximadamente en alquileres sociales a familias en situación de vulnerabilidad; 12.505 en alquiler asequible, y 1.394, a las que tendríamos que sumar alrededor de las novecientas que tiene pendiente de adjudicar, en 2019 eran 934, pendientes de rehabilitaciones y reparaciones por el mal estado en el que se encuentran. Yo paso todos los días. De hecho, le he preguntado por escrito, y le voy a volver a preguntar, llevo ya muchísimo tiempo con las viviendas, por ejemplo, del parque de Llíria. Las del parque de San Vicente de Liria están paradas y no sé exactamente qué destino tienen. Me gustaría, le pregunto desde aquí, si ya lo sabe, y si no pues le doy tiempo a que no me responda hoy, ¿no?, pero me gustaría saber qué va a hacer con ese bloque de viviendas del Parque de San Vicente de Llíria.

Es decir, que el parque de vivienda pública, que la Generalitat tiene en su haber es de unas quince mil viviendas. Según los datos del registro de la dirección general de (*inintel·ligible*) ... de la y protección social de la vivienda, actualmente el sector de vivienda pública en la Comunidad Valenciana asciende hasta las 21.000-22.000 viviendas. Bueno, cuando se me contestó eran 21.085, imagino que ahora habrá alguna más. Si a esta cifra se añade además alrededor de los 13.891 hogares que ya se gestionan desde el EVha, la necesidad de vivienda pública en suelo valenciano sube hasta las 34.964 viviendas.

Queda un larguísimo camino por recorrer, también en materia de desahucios, ya que el número de alzamientos practicados por los juzgados, tanto los derivados de aplicación de arrendamientos urbanos o los derivados de las ejecuciones hipotecarias en el cuarto trimestre de 2020, se situó en 1.715 en la Comunidad Valenciana. 4.501 durante el último año 2020. Estos números también se queda muy lejos de las promesas electorales de la última campaña a la que se presentaron los partidos del Botànic.

Yo le felicité a usted...

La senyora presidenta:

Señor Salmerón, vaya acabando, por favor.

El senyor Salmerón Berga:

... públicamente cuando desde la *conselleria* se paralizó un desahucio. Y confío, de verdad, en que este plan saldrá adelante y cumplirá con las necesidades de los valencianos, pese a que es insuficiente y creo que hace falta mucho más. No le voy a echar el puro con esto porque sinceramente creo que este plan es necesario y cuenta con mi apoyo.

La senyora presidenta:

Gracias, señor Salmerón.

Es el turno ahora del Grupo Parlamentario Vox. Señor Pascual, cuando quiera.

Como es comparecencia a petición propia, primero es la oposición y luego los grupos que sustentan al gobierno.

Cuando quiera, señor Pascual.

El señor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señora presidenta.

Bienvenido, señor vicepresidente, y gracias por su comparecencia.

Señor vicepresidente, en el plan que nos trae usted aquí de las 2.400 viviendas que ustedes pretenden hacer en los próximos ocho años, no nos parece una mala iniciativa; es más, desde estas Cortes ya le hemos venido exigiendo y recordando que había un déficit muy importante a la hora de construir tanto vivienda pública como vivienda protegida, por no decir que ustedes al final prácticamente es que no habían hecho nada.

Y por eso mismo lo que nos preocupa enormemente no es este plan, es su falta manifiesta de compromiso a la hora de hacer y llevar a cabo estos planes, por no hablar de la baja eficiencia que inunda su *conselleria*, inundada, eso sí, de enchufados, pero lo que es de trabajar, pues no.

Y, en primer lugar, este plan 2400 recoge aspectos que no estaban recogidos en el plan 2030, que usted presentó en esta misma comisión hace escasos meses, y eso es indicativo de improvisación. Yo podría entender esta improvisación en los primeros meses de un gobierno, pero no después de seis años en el poder, unos años en el que usted está al frente de la Conselleria de Vivienda.

Y, por lo tanto, la primera pregunta que se tiene que hacer la gente, que se hace la gente, es qué plan es el bueno, si el plan 2030 o el plan 2400 o es que a lo mejor no lo es ninguno.

Porque, claro, tenemos que poner de manifiesto la falta de interés por su parte que ha tenido de primeras ya con este plan 2400 que usted viene a presentarnos, porque este plan iba usted a presentarlo por petición propia en esta comisión hace unas semanas, pero usted prefirió irse de premios. Es decir, a usted le da igual, exactamente igual el plan de Vivienda 2400, porque cuando se le pidió usted venir aquí a exponerlo dijo que tenía problemas de agenda, y ese problema de agenda era ir a unos premios. Es decir, para usted es mucho más importante, pues eso, una entrega de premios que venir al parlamento valenciano a exponer un plan estratégico de vivienda para los próximos ocho años.

Y eso lo que demuestra es que usted, y también Podemos, están más pues por ir a disfrutar e ir a sacarse la foto y a figurar que en trabajar por y para los valencianos, que es al final los que les están pagando el sueldo.

Y, en definitiva, desde Vox pues qué quiere que le diga. Vemos bien este plan, pero tenemos muy pocas expectativas puestas en él, exactamente las mismas que usted ha demostrado hasta ahora.

Y, por supuesto, descartamos que, bajo su mandato, igual..., esperemos que nos equivoquemos, pero, vamos, descartamos que, bajo su mandato, se dignifique el parque público de vivienda en la Comunidad Valenciana y que se dé una solución real a los veinticinco mil demandantes de vivienda pública que existen actualmente.

Muchas gracias.

La señora presidenta:

Gracias, señor Pascual.

Ahora es el turno del Grupo Ciudadanos. Señora Peris, cuando quiera.

La señora Peris Navarro:

Gracias, presidenta.

No sé yo, señor Dalmau, si ahora que estamos en vivienda y le pregunto por CEPS me va a contestar, porque, claro, cuando era CEPS me hablaba de vivienda. Pero yo soy seria.

Mire, lo primero, me encanta. Hoy nos ha mantenido lo mismo que en el folleto. Entonces, como yo sabe que le sigo, yo sí que hago mi labor parlamentaria y le sigo, perfectamente, plan 2400. Me encanta. Y me encanta cuando usted dice: llevamos una década de ausencia de promoción de obra de la Generalitat. Ya, es que en esa década seis años son del Botànic. Me preocupa. Claro, no me lo venda triunfalista, porque seis años son del Botànic.

Cuando nos presenta este plan 2400, que, ya le digo, le he leído, mire, ¿cómo han elegido los municipios en que se va a desarrollar el proyecto?, porque me preocupa como ustedes eligen. ¿Con criterios objetivos o los criterios del programa Reconstruim pobles, que después se nos ocultan? Porque le pongo un ejemplo, Pilar de la Horadada, Sollana, Denia, Paterna, Alcoy, la Vall d'Uixó eran municipios destacados en el informe sobre áreas de necesidad de vivienda, elaborado por el observatorio de hábitat y segregación urbana, pero no aparecen, ¿por qué? Entonces, ¿qué criterios hemos seguido para ese plan? Me preocupa, *conseller*.

Mire, también mucho anuncio, presentación, folletos, vídeos. Hay que hacer un acto de fe, porque ahora no tenemos nada. Mi pregunta es: concretemos, *conseller* –que eso entra dentro de su sueldo, la responsabilidad de poner una fecha–, ¿qué plazos vamos a ver? Solo le he oído un plazo, plazo de treinta y seis meses cuando los solares..., después de ahí, de la adjudicación. Me gustaría saber un ciudadano de a pie, un ciudadano de nuestra comunidad, ¿qué plazo tiene previsto para esto?

Después, hoy sí que nos ha dicho que va a crear el comité de expertos, ¿vale? A mí me gustaría que me dijera quién va a introducir ahí, qué perfil va a elegir. *Conseller*, cuando habla: es que van a ser viviendas accesibles, sostenibles; ya, es que le obliga la ley, claro que han de ser accesibles, claro que tienen que ser edificaciones sostenibles, ¿vale? Es decir, volveríamos atrás si no hiciéramos eso.

Mire, usted, nos habla del EVha. Me encanta que se fije en el EVha, porque yo del EVha solo he encontrado noticias, lamentablemente, de que no había crecido en un solo piso desde agosto del 2019 y usted muy bien lo ha explicado, primero, porque tenía contratos con opción de compra que se han vendido; otros, porque se han tenido que demoler edificios y usted sabe muy bien, porque yo los he seguido, nos sé cuándo se volverán a construir, están ya en ello. Pero, al final, ni una sola vivienda. Pero claro, el EVha tiene un problema, han tenido ahí con todo el tema de la gestión y el problema de cargos directivos. Pero acuérdesse cuando le hablaba del barrio Miguel Hernández, que Leonor había tardado dos años en que le cambiaran para una vivienda más accesible. Es que tiene problemas de gestión.

Y, por último y acabo, presidenta, porque, claro, podríamos estar mucho más rato. Es decir, a mí me preocupa, hay un plan de 2.400 viviendas, el plan 2400; pero ¿qué plan hay para recuperar la vivienda ocupada, que en estos momentos tenemos 1.343? ¿Qué plan hay para rehabilitar inmuebles, que aún tenemos 840 inmuebles del parque público sin rehabilitar?

La senyora presidenta:

Señora Peris, vaya acabando.

La senyora Peris Navarro:

Sí. Y, sobre todo, esa lista de espera y, siguiendo las indicaciones del Síndic de Greuges, cómo lo piensa solucionar. Y, por cierto, si nos habla de los fondos europeos, de cómo lo va a canalizar, yo estaría encantada.

Gracias, *conseller*.

La senyora presidenta:

Gracias, señora Peris.

Ahora es el turno del Partido Popular, señor...

El senyor Castelló Sáez:

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Espere, que no le he puesto el tiempo todavía.

Señor Castelló, (*veus*) cuando quiera.

El senyor Castelló Sáez:

Gracias, presidenta.

Mire, de la misma forma que ustedes presentan este plan de las 2.400 pírricas viviendas, de las cuales menos de la mitad va a hacer la Generalitat, en Madrid se ha presentado el plan Vive Madrid que, a diferencia de ustedes, en vez de doscientos millones, va a invertir setecientos, que en vez de 2.400 viviendas va a hacer 17.000 en dos años –ya han licitado 6.600–, que va a generar 57.000 empleos al año y que, curiosamente, ellos la concesión la hacen por cincuenta años, mientras que usted la va a hacer por setenta y cinco, ampliable a noventa. Es curioso cómo funcionan las cosas entre los gobiernos de izquierdas y de centro, pero, en fin.

Le hago otra reflexión respecto a su plan. El año pasado, según me contestó en la solicitud de documentación 6.845, 146 familias accedieron a una vivienda de las que estaban en lista de espera, durante 2020. A ese ritmo, usted va a necesitar 308 años para acabar con la lista de espera; es decir, en el 2329 del siglo XXIV el problema de la vivienda estará resuelto en la Comunidad Valenciana a la marcha que va usted, *conseller*. Y lo digo sacando los datos que me da usted en la solicitud de documentación, porque en la página 27 del plan Hàbitat 20-30, al que ahora me referiré, usted dice que había en lista de espera 9.583, cuando ahora hay 20.000, y usted decía que en el registro de demandantes había 15.231, cuando a mí me respondió ya que había, en el 2020, 20.000, y ahora, el 1 de junio, me he dicho que hay 25.000. Ha pasado usted de 20.000 a 45.000, según los datos que usted me ofrece.

Y, como le ha dicho antes el señor Pascual muy brevemente, esto a usted lo mata. Esto es la previsión de ejecución de vivienda pública en la Generalitat, según su plan Hàbitat 20-30, que nos dijo: ustedes lo podrán controlar. Tenía razón. Yo le dije: ¿y esto cómo lo controlamos, un plan a diez años? No, no, lo van a poder controlar porque está dividido en fases. Muy bien, a la mitad de la fase 1, que es exactamente donde nos encontramos, usted tendría que haber tenido hoy 3.200 viviendas más y nos ofrece un plan de 2.400 en cinco años. ¿Esto cómo se come *conseller*? Cuando digo que es pírrico, lo digo basándome en sus datos, no en mi opinión personal.

Pero es que en 2025, según estos datos, usted debería de tener 8.300 viviendas sumadas al parque público y usted nos prometen 2.400. ¿Cómo nos hace un plan hace un año, exactamente, y ahora, cuando nos trae su superplán, resulta que es tres veces y media inferior a lo que nos prometió hace un año? Pues, realmente es difícil de entender y entenderá que es bastante ridículo.

Para finalizar, le diré que, cuando da esos datos del PP, nos alegra que usted haya reconocido que a doscientas mil familias se les haya resuelto el problema de la vivienda en la época del PP, porque hay clase media, claro que la hay...

La senyora presidenta:

Señor Castelló, vaya acabando, por favor.

El senyor Castelló Sáez:

...nos parece una buena gestión, indudablemente; que el 20% de ellas, cuarenta mil, fueran gestionadas por la

Generalitat, nos parece brutal, sobre todo si lo comparamos con su gestión, *conseller*. ¿Cuánto ha hecho usted, *consejler*? ¿Algunos cientos durante su mandato y algunos cientos durante la legislatura pasada? Esa es la diferencia; nosotros nos preocupamos por las personas, ustedes, lamentablemente, no lo hacen. (*Veus*) El dato lo ha dado él.

La senyora presidenta:

És el torn ara del Grup Unidas Podemos. Señora Davó, cuando quiera.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, presidenta.

I gràcies, vicepresident, per aquesta compareixença, per fer-nos partícips de les polítiques d'habitatge.

I és que açò, vicepresident, va de models, va de models i com aquestos, doncs, impacten positiva o negativament en la vida de les valencianes i els valencians. I ací, clarament, hi ha dos models: hi ha un *austericida*, com eixe que alguns posen d'exemple i que té sentències en contra per la venda il·legal de vivendes a fons voltor; i hi ha un altre garantista de drets. I amb aquest pla que vosté porta hui de reactivació de promoció de l'habitatge públic, en particular, i amb el treball i la política des de la vicepresidència, en general, es veuen ben clars aquests models.

Fa un any va arribar la crisi de la COVID i vostés, des de la conselleria, van suspendre el pagament dels lloguers de les vivendes del parc públic i, a més, van fer moratòries al pagament dels locals i, a més, des de l'escut social, es va impossibilitar els desnonaments sense alternativa habitacional i també el tall de subministraments bàsics. Què va passar fa una dècada, amb la crisi del 2008, amb els governs valencians de torn? Que tenien una mitjana de deu mil desnonaments a l'any. Van impossibilitar els desnonaments? No, no, en absolut; i és que, a més, van continuar venent la vivenda pública, reduint les ajudes al lloguer i deixant impagades altres tantes que ens vam trobar guardades en calaixos, que ja sé que ens les deixaren a compte del Botànic i amb el regal dels interessos, com moltes voltes ens recorden des de la bancada de la dreta.

Al final i clarament dos models: un, el d'aquesta conselleria, amb plans públics i instruments al servei de les valencianes i els valencians, amb el pla Hàbitat 20-30 que és un full de ruta ambiciós amb una mirada llarga, amb el decret de tanteig i retracte contra els fons voltor per a poder comprar vivendes que anaven a les carteres d'aquest fons per 1.000 euros, com hem vist, per 29, inclús per 1 euro, en marxa el decret antiespeculació per traure a lloguer les vivendes buides dels grans tenidors, i ara ja el pla 2400 per reactivar i engegar de nou la promoció de vivenda pública, després d'una dècada paralitzada, una dècada que comença a comptar des del 2008.

Com deia, eixe és el model que vostés i que aquest govern representa. I quin és el de l'altra cara? Doncs el de posar-se

al costat dels fons voltor i recórrer al nostre decret de tanteig i retracte al Tribunal Constitucional. I és que alguns porten anys ja paralitzant i frenant les iniciatives de l'habitatge.

I ja sabem el que és tindre un govern que, en l'esplendor de l'especulació de la rajola, va facilitar l'augment de la bombolla amb ajudes públiques per construir cases que, al final, acaba ven en mans privades. I a això ja vam dir prou i ara tenim un govern i una conselleria que centra l'adquisició de vivenda pública, l'increment de les ajudes del lloguer, la rehabilitació de les edificacions i ara la promoció pública, amb col·laboració també amb particulars i amb cooperatives. I és que, com dia al principi, açò té a vore molt en el model polític, un model polític indecent que va a fer de la vivenda un producte per a especular, que va fomentar la bombolla immobiliària i que ens va vendre als fons voltor, a la Sareb i a les Socimi; al final era un model que va privatitzar l'habitatge públic. I un altre model, el que representa vosté i aquesta conselleria...

La senyora vicepresidenta:

Senyora Davó, per favor.

La senyora Davó Bernabeu:

...en què la vivenda és un dret –acabe– que permet desenvolupar projectes de vida, en què recuperar les cases de la banca i dels grans tenidors i en què, com deia abans, amb la vista llarga, es treballa per duplicar el parc públic de vivenda com a garantia per complir la funció social de l'habitatge.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Davó.

És el torn ara del grup Compromís. Té la paraula la portaveu, senyora Bachero.

Quan vullga.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, presidenta.

Conseller, des de Compromís celebrem la posada en marxa d'aquest pla perquè, com vosté ha dit, és una iniciativa que suposa un abans i un després en matèria d'habitatge per al nostre territori. És un pas més que reforça les polítiques actives en vivenda d'aquest Consell del Botànic, que tracta de garantir el dret constitucional a la vivenda, tracta que la vivenda deixe de ser un privilegi o un bé de mercat i que passe a ser, de veres, eixe dret constitucional per a la ciutadania. I, mentre anem sempre en eixa línia, sap vosté que pot comptar sempre amb el nostre suport.

Segons ha dit, l'estudi sobre la situació d'habitatge públic a la Comunitat Valenciana i de l'EVha de 1995, l'Eige gestiona més de trenta-set mil vivendes, de les quals el Botànic ha heretat menys de la meitat, és a dir un 41%. I la resposta quina va ser? Doncs, amb eixe pla Hàbitat 20-30, una resposta molt potent, molt contundent i d'una clara aposta per garantir eixe dret.

També li agraiem aquesta aposta per la reactivació de la promoció pública d'habitatge. Tenint en compte les dades recents d'Eurostat, que vosté també ha anomenat, el parc edificat és el responsable de prop del 40% del consum energètic de la Unió Europea. Per tant, amb eixe objectiu clar de la lluita contra l'emergència climàtica, anem cap a models bioclimàtics basats en la innovació ecològica i l'impuls de l'eficiència energètica de les nostres llars. I vosté sembla que ja sabia que havíem d'anar cap ahí, perquè va crear una direcció general justament amb eixe nom. I ara, a més, en el suport dels fons europeus i eixes línies estratègiques que van justament dirigides a allò que ja el Consell tenia planificat i dins del pacte del Botànic.

Bé, li preguntem ací quina és la partida pressupostària destinada a la construcció d'edificis energèticament sostenibles destinats a lloguer social, si està ja clara, amb eixos fons europeus; i si, després, pensa vosté ficar en marxa algun tipus d'assessorament per als ajuntaments més xicotets per a poder accedir també a aquests fons europeus?

També em sembla molt important l'impuls del cooperativisme i del model del cohabitatge, que ofereix una alternativa habitacional poc estudiada fins ara en l'estat espanyol, es comença a haver alguns exemples, Barcelona, Madrid, però que ací al País Valencià quasi no està implantat aquest model. Sabem que és un model en creixement i que en altres ciutats d'Europa està força en marxa i implantat des de ja fa molts anys i celebrem, per tant, este impuls i la reserva de sòl que ha anunciat per a projectes cooperatius.

També ha parlat del municipalisme en matèria de vivenda, en concret, l'aposta municipalista d'incorporar sòl de propietat municipal en desús, una iniciativa que valorem molt positivament. Com sempre, alcem la veu pel món rural perquè també tingue en compte que les seues capacitats no són les dels municipis més grans.

En resum i per finalitzar, senyories, aquest pla inclou municipalisme, cooperativisme, construcció pública, construcció mitjançant col·laboració públic-privada, promoció pública, concurs de solars, concurs de cooperatives, inversió residencial de la Generalitat, dels quals 213 milions d'euros són aportacions directes de la Generalitat. Per fi una inversió territorialitzada en Castelló, Valenciana i Alacant.

La senyora presidenta:

Señora Bachero, por favor.

La senyora Bachero Traver:

Finalitzo ja. Gràcies per tant, senyor conseller, per tot el treball que està realitzant al front d'aquesta conselleria. I

gràcies al Consell per no respondre a aquesta crisi pandèmica amb austeritat, perquè això només perjudicaria als més vulnerables i tenim exemples d'altres comunitats que estan responnent amb austeritat, no volem això.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Bachero.

És el torn ara del grup Socialista i té la paraula la senyora Escrig.

Cuando quiera.

La senyora Escrig Monzó:

Moltes gràcies, presidenta.

Moltíssimes gràcies de nou, vicepresident.

Mire, estem vivint uns moments molt durs i molt complicats amb aquesta crisi econòmica, social i sanitària. Jo crec que la pandèmia sanitària ens ha ensenyat i ens ha fet veure la necessitat de disposar d'una vivenda digna, d'un habitatge digne, i de que totes les persones gaudeixen d'eixe habitatge. I aconseguir-ho ha de ser el principal objectiu, i jo crec que, sí, és el nostre principal objectiu del govern del Botànic i de la seua conselleria.

Però, com bé ha dit vosté al principi, no hem d'oblidar d'on venim i són eixos vint anys de menyspreu a les polítiques públiques d'habitatge per part de la drete valenciana o de la desfeta del parc públic d'habitatge. I clar exemple, doncs, és eixe informe que vosté ha anomenat. I, ¿com es pot demanar que s'amplie el parc públic per una part, si a 1995 es gestionaven 37.000 vivendes, com ha dit vosté, i al Botànic sols li van arribar 15.000 vivendes?

Recuperar eixos anys perduts i eixes vivendes perdudes fan la tasca més complicada. Perquè, clar, un, quan entra en una casa i la casa està totalment destruïda, el primer que ha de fer és rehabilitar eixa vivenda, és a dir, que no comencem de zero. Fa sis anys, quan va entrar el govern del Botànic, no es va trobar una casa perfecta on entrar a viure, sinó que es va trobar el que es va trobar. Aleshores, els primers anys ha hagut de pagar l'endeutament que ens van deixar en el tema de vivenda, en intentar posar a to el parc públic d'habitatge de totes aquelles vivendes que faltaven per rehabilitar.

És a dir, que han sigut sis anys molt durs, però que eixe objectiu principal de posar el dret de l'habitatge com a dret fonamental i que siga efectiu crec que el Botànic de fa quatre anys, el primer Botànic i este Botànic, ho té claríssim que ha de ser aixina. I aquest pla és una ferramenta necessària per a fer efectiu aquest dret.

Totalment d'acord amb vosté en allò que ha dit de que ha de ser una realitat que les noves promocions públiques prioritzen els models que minimitzen el consum elèctric. Hem de

ser participants i conseqüents amb la cura del nostre entorn, per això també recolzem plenament els models basats en la innovació ecològica en la construcció perquè sumen esforços en la lluita contra el canvi climàtic i l'emergència climàtica que estem vivint. Per desgràcia, encara n'hi ha que sols veuen *hilitos de plastilina* o, inclús, que no veuen eixe canvi climàtic, que neguen el canvi climàtic. Hem de lluitar contra tot això i hem de ser participants de fer cura del nostre entorn per a fer cura del futur, per a construir futur.

I com no tinc més temps..., una qüestió, jo sols voldria que ens explicara, perquè jo no ho he acabat d'entendre, el tema de la col·laboració pública i les cooperatives. Com va a finançar-se? Si açò, si és cooperatiu, són els que a l'hora de ser socis arrendaran les vivendes? És que és un poc complicat.

I després, sí que recolzar eixa col·laboració públic-privada, perquè el sector privat és molt important per a la nostra comunitat i per al desenvolupament econòmic del País Valencià.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Escrig.

Ahora es el turno, de nuevo, del vicepresidente, vuelve a ser sin tiempo. Cuando usted quiera.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Però diria moltes gràcies a totes i a tots realment. Jo trobe que hi ha un consens entre tots els grups, bé, a alguns els pot agradar un poquet més o un poquet menys, però és un pla que és un pla important per a dur endavant els nostres objectius. I, per tant, jo trobe que això sí que és una cosa positiva, és a dir, portar notícies que, en principi, sí tenen el vistiplau o l'aquiescència d'esta comissió.

Aleshores, sí que volia passar punt per punt per a veure en particular quins elements podem contestar. Llavors, jo amb el senyor Salmerón estic totalment d'acord en la felicitació al senyor Alberto Aznar. Jo, ho sap perfectament i és una qüestió que jo vaig fer directa, pública i privadament pel treball fet en el marc de l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl. És veritat que Alberto, al final, va assumir unes tasques que van a ser molt importants en el marc de l'empresa pública valenciana i que, diguem, ha hagut canvis en l'EVha, però tot això sempre felicitant a Alberto Aznar pel seu treball, que és una cosa que coneix molt bé.

Moltes gràcies pel seu suport, senyor Salmerón. Efectivament, són –realment ara donaré les dades exactes– però són al voltant..., menys de 14.000 cases les que vam tindre a l'inici en l'EVha quan va començar este Botànic II i ara estem ja prou per damunt de les 14.000, però el que és cert és que no ha sigut fàcil. No ha sigut fàcil perquè no es

tracta només de la promoció pública, només de la dignificació del parc públic en la que estem invertint molts diners i molts esforços, tant en Lliria, com en Alacant, com en Castelló, com en Sagunt, com en Benaguasil, com en..., etcètera, etcètera, etcètera; sinó que tot això ha d'anar de la mà, per exemple, de la paralització de processos de desnonament sense alternativa habitacional, cosa que estem fent per centenars.

Ja són al voltant de sis-cents els processos paralitzats, legalment paralitzats, és a dir, amb els informes de vulnerabilitat i amb tots els mecanismes legals adequats, que la unitat anti-desnonaments s'ha dedicat a gestionar des de gener fins ací. És a dir, és que són molts fronts oberts els que tenim i el que estem és donant cobertura a tots els fronts.

Però, clar que estem dignificant la vivenda pública i ho estem fent amb la major inversió que s'ha fet mai en dignificació del parc públic. Perquè el parc públic que ens va arribar, com saben, perquè ho he dit ja àmpliament en esta comissió, ens arriba moltes voltes en una situació molt degradada i amb molt poca capacitat d'habitabilitat. I el cas particular de Lliria me l'anote, senyor Salmerón, per a poder donar-li la informació particular.

Gràcies també, senyor Pascual, per dir que és una bona iniciativa. Però, jo trobe que vosté confon..., clar, com són les xifres, potser les confon. Però és que el pla 2030 és un any, és l'any 2030. Com tot pla estratègic es marca un any, és a dir, des del 2020 al 2030, què hem de fer? És un pla estratègic. I el pla 2.400, el projecte 2.400, el 2.400 és el número de cases, o siga, són xifres que indiquen coses distintes, el número de cases que hem de fer. Per tant, este projecte 2.400 és tàctica, són els elements tàctics per a poder aplicar l'estratègia del pla 2030.

Perquè el pla 2030 implica moltes més coses que la promoció pública, moltes més coses –això està explicat, veig que ho té ahí i, per tant, el manejarà– per tant, implica moltes arestes que són, a més a més, de la promoció pública: implica el tema de la rehabilitació, cases buides –que ara parlaré d'elles– i que han d'eixir al mercat, implica tot el tema molt important de la compra i rehabilitació per a gent jove en els municipis corresponents. És a dir, una cosa és el pla estratègic, l'altra cosa és el número de cases que hem de fer impulsades per la Generalitat Valenciana.

Sobre l'agenda, ja ha explicat abans..., el que passa és que em fa un poquet de mandra tornar-ho a explicar, però jo, si vol, li ho explique. Que no era un concurs de premis, sinó que era un debat en el *Levante* sobre medi ambient, de relació d'ecosistemes, on participaven molts càrrecs públics que parlaven, justament, sobre esta qüestió. Però jo, si vol, després li done més informació. De totes formes, ho té en la meua agenda, que es publica tots els dies; ho té també en el meu Twitter. Ho pot vore vosté sense cap problema.

Senyora Peris, bé, doncs, sí, efectivament, jo, quan em referisc a una dècada, em referisc lògicament a una dècada abans del Botànic. És a dir, és que ací des del 2011 que no es fa res, que no es fa res. No es fa res. Des del 2008 s'acaben les promocions públiques, però des del 2011 no es fa res i ara estem parlant del 2008 al 2018, en el cas particular de les promocions públiques.

I vosté em diu, quins criteris se segueixen per a poder plantejar esta promoció? Doncs, ja li ho he explicat, on tenim solars. És a dir, el que no te cap sentit és que els solars que tenim de la Generalitat Valenciana no estiguen construïts en zones d'alta densitat habitacional quan necessitem cases. Per tant, la meua instrucció va ser: tots els solars –repetisc– tots els solars buits no construïts amb capacitat edificatòria han d'eixir. Lamentablement, jo no soc el que he decidit tindre solars en un lloc o en un altre, això és una qüestió que està en el CaLab. Si vosté entra en el CaLab ho vorà, en el catàleg de solars, i ahí li diu on estan els solars de la Generalitat.

Això no vol dir que no estiguem treballant àmpliament en altres municipis. En Pilar de la Horadada, per exemple – que jo també he sigut l'únic vicepresident de la Generalitat que ha anat dos voltes a Pilar de la Horadada, dos voltes, eh– perquè hi ha una sèrie de cases construïdes per la Generalitat que estaven per habitar perquè faltaven una sèrie d'elements de reparacions, i ara mateixa s'estan reparant i es posaran a disposició de les persones adjudicatàries. I, com eixa, podríem fer un repàs de tots els casos que m'ha comentat. Però, clar, jo no puc inventar-me solars on no en tenim.

Per això és tan important que també s'incorporen els solars municipals. Una volta ja hem posat en marxa el concurs de solars amb els solars de la Generalitat, tant adscrits a la Generalitat com a l'EVha, ara el que estem fent és demanar la informació dels municipis perquè els solars municipals s'incorporen en la següent part d'esta projecció, que segurament ampliarà molt més esta pla 2400. Però este pla 2400 estem parlant de parc públic de la Generalitat, una altra cosa serà quan també s'incorporen els solars municipals.

El comitè d'experts. Efectivament, el comitè d'experts que, lògicament, és un comitè tècnic. Per tant, no ha d'haver cap dubte ahí de que les decisions que es prendran, conforme li he explicat ja, són decisions tècniques amb l'Institut Valencià de l'Edificació, amb tots els elements que fan que siga un tema inqüestionable.

Sobre l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl, bé, ja he comentat alguna cosa. L'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl és el nostre múscul i clar que hem hagut de demolar edificis. Hem hagut de demolar edificis per l'estat de precarietat en que s'han trobat, perquè no eren edificis habitables, eren llocs de marginació. La gent jove anava a fer coses potser o que hi havia una degradació que el que fa és que hàgem de tombar i hàgem de reconstruir.

És el cas, com coneixen molt bé, d'Almassora que és una demanda que ens feia el poble d'Almassora des del minut 1 i que nosaltres vam anar i vam complir, vam complir 3 mesos abans de la data que jo vaig fixar, és a dir, vam complir. Ja no hi ha, ja no està eixa marginalitat que hi havia en Almassora ja no està. És el cas, per exemple, d'Elx, és el cas d'Algemesí, que també tindrem. És a dir, edificis que no són edificis, són un muntó de runes marginades que hem de tirar i tornar a construir.

I això és el que estem fent, perquè és la nostra obligació. ¿O és que algú vol en esta comissió que la gent visca en un edifici que no té absolutament cap tipus de possibilitat de ser habitable? Segurament, ningú de vostés volen això.

El tema de Miguel Hernández. Ja li ho he comentat diverses voltes. Jo sé que està molt preocupada per Miguel Hernández, jo li he transmés la meua preocupació també. I per això, justament, el fet de que, després de 30 anys en què no es destinara un euro a Miguel Hernández, nosaltres ja estem ara mateix amb els projectes damunt la taula. I ja li ho vaig dir, enguany començaran les obres i això vol dir que ja estem allotjant a totes les persones, totes les famílies, perquè lògicament per a poder reparar una dimensió tan important com Miguel Hernández. No és tan fàcil com sembla. És a dir, hem d'allotjar les famílies en altres cases; entrar i reparar les cases... Ja tenim un equip de mediació que vaig presentar fa un parell de setmanes perquè puga treballar en el marc de Miguel Hernández, perquè no ens preocupa només les rajoles, ens preocupen les persones que hi ha dins. Per tant, estem involucrats plenament en eixe àmbit.

I en la qüestió de les llistes d'espera. És molt important, i ací sí volia fer referència, perquè hi ha hagut diferents..., el senyor Castelló també ha parlat de llistes d'espera. Per tant, aglutinaré les dues qüestions en este marc. Les llistes d'espera no estan reglades reglamentàriament i tenim un problema real de saber quines dades són correctes i quines no. I això ja ho he explicat jo. Ho vaig explicar ja en el ple i els ho explique a vostés en comissió. Hi ha un problema real de saber quina llista d'espera està actualitzada i com ho està.

Hi ha diferents llistes d'espera. Està el registre de demandants dels ajuntaments, està el registre de demandants de la Generalitat, està el registre de demandants de l'EVha. Per això ara està ja ultimant-se –de forma que ja està a punt d'eixir del forn– un reglament de registres que posarà ordre per fi a eixa qüestió.

Un reglament de registres que jo espere que s'aprove en l'últim consell que tinguem abans de l'estiu o, si no, serà el primer consell després de l'estiu, on per fi podrem tindre clar quines famílies són –hi haurà una baremació clara per a poder atorgar l'adjudicació–, quins criteris s'han de seguir en el marc del registre únic per a poder tindre eixa capacitat i, per tant, hem vingut a posar ordre en les llistes d'espera.

I segurament els números que tenim ara damunt la taula són números que canviaran molt a partir que eixe reglament de registres entre en vigència ben prompte. Perquè si no tenim la informació adequada, no podrem mai fer polítiques adequades, lògicament.

I sobre la qüestió de fons europeus –m'alegra molt que em pregunte sobre esta qüestió– estem ja canalitzant els equips de gestió. Vam tindre també la intersectorial ja fa unes setmanes amb el ministre que fins ahir era ministre. Ara estic convençut que amb la nova ministra hi haurà la mateixa bona relació o millor encara que teníem amb l'anterior ministre, i el que farem serà, a partir d'eixe marc, ja ajustar tots els mecanismes per a, només tinguem carta blanca, posar-nos a treballar.

És veritat que no serà fàcil, però també és veritat que anem a deixar-nos la pell perquè no es quede ni un euro dels fons europeus per executar.

Senyor Castelló, em posa vosté l'exemple de Madrid... Bé, tindrà la informació. Jo la demanaré. Jo sospite que eixes

dades que em dona són de vivenda privada. No crec que siga... (Veus) Ja, ja, ja. Jo la... Ah! Però privada. Clar, és que... (Veus) Anem a vore, anem a vore, anem a vore. En primer lloc, no puc parlar sense la informació. Hauria de tindre la informació per a poder gestionar la informació. Però, en general, jo li dic a vosté una cosa que ja li vaig comentar i que és molt important. Per exemple, la nostra relació amb la gent que va construir habitatge és una relació molt fluida. Nosaltres creem que sense els promotors, els constructors no es pot realment dur endavant un pla ambiciós de construcció. I, de fet, com segurament sap perquè li ho vaig explicar jo personalment, hem posat damunt la taula 7 milions d'euros, 7 milions d'euros per a ajudar els promotors a construir vivendes en lloguer.

Això no havia passat mai abans. És a dir, hem sigut els primers que hem incorporat una partida particular perquè els promotors puguen construir habitatges en lloguer. Atenció, en lloguer, perquè lògicament el que ara mateix requerim és habitatge en lloguer, que és el que va a poder ajudar-nos a poder eixugar la demanda d'habitatges. I, per cert, està ja la convocatòria feta i estem rebent una informació molt important per part dels promotors de l'interés que tenen en eixe marc.

Si els madrilenys ho fan per menys anys que nosaltres, nosaltres ho fem per més anys, doncs, mire, què vol que li diga? Jo trobe que més anys i serà més rendible i podran invertir més els promotors, seria més atractiu per a ells que si es fa per a menys anys. Nosaltres la instrucció que tenim és fer-ho al màxim de temps possible per a poder facilitar la tasca de la construcció i que finalment hi haja habitatges en lloguer.

Després, vosté diu: «Però és que estem parlant de 4.700 vivendes quan realment el pla 2030 diu de duplicar el parc públic». És que, senyor Castelló, esta és una pota més de l'ampliació del parc públic. És una pota més. És que la major part de les vivendes que augmentaran el parc públic ja estan construïdes. Ja estan construïdes. Açò és promoció pública per a construir nou habitatge. Però el parc públic va a incrementar-se per part de vivendes ja construïdes que anem comprant, anem adquirint, anem reparant i anem incorporant en el parc públic.

Per tant, l'ampliació del parc públic no és només una ampliació feta en el marc de la promoció pública. Però escolte'm, escolte'm, que es posa nerviós i no escolta. Escolte'm a mi perquè estic explicant-li-ho. És que estem parlant de la incorporació de vivendes ja construïdes, que hem de reparar, que hem de comprar i que hem de posar a disposició del poble valencià.

Mire, ací tenia unes dades, perquè diu vosté: «És que en l'època...» A vore si la trobe. Mire, ací està. Perquè diu vosté: «És que el parc públic no s'ha augmentat». Mire vosté, ací tenim l'evolució del parc públic: a les 37.500 vivendes que teniem al principi... (veus) que teniem al principi del seu govern va anar baixant àmpliament fins... No sé si no els agrada la gràfica. Però bé, és la que és. Segurament no li agraden les dades. (Algú diu: «Esa gráfica es falsa»)

La senyora presidenta:

Perdone, señor... señor vicepresidente, un momento.

Señor Castelló, señor Castelló... señor Castelló, por favor, cuando sea su turno de palabra puede hablar y decir lo que considere oportuno, pero está interviniendo el vicepresidente. Por favor, un poquito de respeto, porque si luego lo interrumpen a usted, querrá que pida yo también respeto para usted. Y cuando le estoy hablando, señor Castelló, por educación, yo creo que me puede escuchar.

El senyor Castelló Sáez:

La estoy escuchando.

La senyora presidenta:

No, escuchar y hablar al mismo tiempo, perdone, que yo le digo que no.

Perdone, señor vicepresidente, continue cuando quiera.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Lo que vull dir-li a vosté és que de 37.000 que va arribar a tindre el parc públic, hem tingut menys de catorze mil en el Botànic. Menys de catorze mil. I ara estem augmentant a uns nivells prou importants i ja li he explicat com durant la meua compareixença.

En primer lloc, aquelles opcions de compra que es podien retirar legalment, s'han retirat per a mantindre eixes cases en el parc públic i no privatitzar-les i, per suposat, comprant noves cases que puguen anar ampliant el parc públic.

Això vol dir que estem en contra que la gent compre habitatge? Clar que no. De fet, hem posat –està ara en vigor– la primera convocatòria de la Generalitat valenciana per a la compra jove d'habitatges, per exemple, en pobles que estan en perill de despoblament.

Ara mateix, una persona de trenta anys que vullga comprar-se una casa, perquè pot treballar en l'interior, perquè té capacitat per a poder desplaçar-se al lloc, perquè vol que els seus fills es crien... Bé, jo ho he de dir, jo soc de poble, com, per exemple, mos hem criat nosaltres moltes voltes, en uns carrers, tal, sense tanta contaminació, per la raó que siga, simplement per una decisió vital. Eixa família, eixa parella o eixa persona vol comprar-se una casa en un poble i nosaltres l'ajudem perquè es compre eixa casa, l'ajudem que rehabilita eixa casa. Jo sé que vosté no està en contra, per exemple, que plantegem això, perquè vosté coneix molt bé quines són eixes necessitats.

I, després, un altre element que també tenim en compte i que vosté no l'ha plantejat és la necessitat que els habitatges buits isquen al mercat. I per a això, com vostés saben i vindré ací en setembre a explicar este decret, estem ultimant ja el decret d'habitatges buits per a poder incorporar

elements de foment perquè els habitatges buits isquen al mercat. I si no volen eixir, finalment haurem d'incorporar les sancions corresponents perquè ho facen. Perquè si actuem en diversos fronts, podem atacar el problema de la falta d'habitatge.

I, a més a més, les xifres que nosaltres donem sempre són xifres de parc públic. No només de parc públic de la Generalitat. Vosté ha de sumar també els parcs públics municipals, que nosaltres estem recolzant els municipis perquè compren habitatge, 10 milions d'euros perquè els municipis compren habitatge, perquè signen el conveni de tanteig i retracte i puguen també adquirir habitatge com nosaltres ho fem moltes voltes a preu ridículs, com 1.000 euros o un euro. I tot això ho estem fent posant a la seua disposició les eines necessàries.

Senyora Davó, efectivament, en l'època de la COVID-19 nosaltres no ens va tremolar el pols per a poder prendre les decisions que vam prendre. I vam prendre moltes decisions molt importants per a atallar en la mesura del possible les necessitats de la pandèmia. Entre elles, una moratòria de pagaments del parc públic que va ser molt important i que la gent ens ha agraït molt que ho férem, perquè moltes famílies van quedar sense possibilitat de treballar durant eixa època i no tenien capacitat de poder pagar el lloguer corresponent o, per exemple, la incorporació de mòdems perquè en el parc públic en alguns dels projectes pilot perquè la gent poguera connectar-se i realitzar la seua tasca en eixe marc.

I la promoció pública és un model. Vosté ho ha explicat molt bé. És un model. És diferent al model de les dretes. El model de les dretes no creia en el parc públic i per això van vendre 22.000 cases. Nosaltres creem en el parc públic i justament per això el que fem és ampliar permanentment les cases tant dels ajuntaments com de la Generalitat perquè la gent tinga un lloc on viure.

Senyora Bachero, jo estic totalment d'acord amb vosté que este pla és un abans i un després a l'hora de plantejar una garantia real del dret constitucional i el dret estatutari a l'habitatge. I, efectivament, cal crear eixos models bioclimàtics que faran que les nostres cases siguen més eficients energèticament i ho estem impulsant de manera important no només en el marc de la regeneració del parc públic, sinó en el mateix pla 2400. Fixe's vosté que m'ha demanat dades comptables. El cost de promoció serà 1.033 euros per metre quadrat. És a dir, és un cost de promoció que entenem que incorpora ja eixos elements bioclimàtics que poden pujar un poquet més el preu, però són necessaris a l'hora d'avançar cap a un món sostenible. I el cost mitjà per habitatge serà de 92.970 euros. Per tant, en total estariem parlant de 294 milions d'euros en concepte d'inversió publicoprivada.

Senyora Escrig, estic també d'acord. Moltes gràcies també pel suport a este pla 2400 tan important que tenim en endavant.

Estem construint ja projectes pilot que van a ser molt importants a l'hora de plantejar com s'ha de construir en el marc de les noves tecnologies. El cas del projecte pilot que ja està licitat en Castelló; el cas del projecte pilot en Tendetes, en València, que també està licitat; el cas que tenim en marxa ara mateix en Alcoi. Anem a començar una nova convocatòria també de nous projectes de sostenibilitat. Ja sabem

com construir. Hi ha gent amb moltes idees que ens diu quins són els mecanismes que hem d'utilitzar per a poder construir millor i més eficientment.

I respecte a les cooperatives, hem de treballar en dos àmbits. El gran problema que hem detectat en les cooperatives moltes voltes és la falta de finançament. Jo reptisc la idea esta perquè jo sé que ara en juliol de 2021 ens pot semblar un poc estranya, però a la millor ens recordem d'això que vaig a dir-los: és molt possible que una gran part de nosaltres estiguem d'ací uns anys vivint en un habitatge cooperatiu, intergeneracional, amb diferents elements de sostenibilitat i de cures que puguen atendre'ns en la nostra vellesa. Però és un model que segurament serà un dels models prioritaris de cara al futur.

I més, quan hem vist, per exemple, quines són les carències de les residències de gent major en moltes del nostre territori durant una pandèmia com la que hem viscut.

Per tant, hem de recolzar eixe model d'habitatge. És un model d'habitatge que està ara mateix en tota Europa amb molt d'auge, amb molta força; en molts llocs del territori espanyol, també. Pensem, per exemple, el cas de La Borda en Barcelona, que jo conec de primera mà, i que és realment molt interessant com estan funcionant i és un dels futurs de les alternatives més interessants que tenim.

Però quin és el problema que tenen esta gent que vol ser cooperativistes d'habitatge i col·laboratiu? El problema, a voltes, és el finançament. Molta gent no té el finançament necessari per a poder dur-lo endavant, i els bancs encara no estan amb línies pròpies de finançament per a poder recolzar-los.

Per tant, nosaltres el que anem a fer és treballar amb l'Institut Valencià de Finances, per una banda, per a poder ajudar a obtindre eixe finançament, i, per altra banda, vore, també, amb diferents models, quins mecanismes podem utilitzar perquè des del pressupost directe de la Generalitat puguem recolzar eixos projectes tan interessants.

Moltes gràcies, de nou, per les seues paraules.

I això és tot per la meua part, presidenta.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, vicepresident.

Ara, és el torn de rèplica.

El señor Salmerón me dice que no va a utilizar su turno.

El representante del Grupo Vox, señor Pascual, cuando quiera.

El señor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señor vicepresidente de Podemos, no voy a dejar pasar esta ocasión para recordarle... (*veus*), sí, de Podemos, para recordarle que usted carece de todo respeto hacia este parlamento y hacia la democracia y ante todos los valencianos, porque recuerde que, ante la pregunta de vivienda que le formuló este diputado en el pleno, usted se dedicó a insultar a la quinta fuerza del arco parlamentario valenciano, nos llamó «súbditos de Goebbels», y lo hizo por el simple hecho de que estábamos en elecciones en la Comunidad de Madrid. Ya me dirá usted qué tiene que ver.

Y, señor Dalmau, usted, le reitero, carece de todo el respeto hacia este parlamento, hacia la democracia y ante todos los valencianos, porque cuando se le citó a comparecer en esta comisión, usted, aunque ahora venga con lo que tenía ahí, unas charlas, prefirió irse de premios, y ahí están las fotos que lo atestiguan, y además que también consta en su agenda.

Y, bueno, pues ya sabíamos todos el compromiso que tiene Podemos con la democracia, que es prácticamente inexistente, por no decir nulo; pero, pensábamos que de verdad ustedes iban a guardar un poquito más las formas de cara al electorado, pero, como supongo que ya, al final, no engañan a nadie, pues para qué guardar las formas, ¿verdad?, señor *conseller*.

Pero, también, volviendo ya al tema de vivienda, lo que nos preocupa es que se ha tratado aquí el tema de la ocupación ilegal, pero usted no ha dado ninguna respuesta y ustedes pretenden aumentar el parque público en 2.400 viviendas, cuando las actuales, las 14.000, cuentan con el 10% de manos de ocupación ilegal. Y es que, por esa regla de tres, ustedes dejarán 240 viviendas –podría ponerlo también en el gráfico–, 240 viviendas en manos de estos que ocupan ilegalmente la vivienda pública de todos los valencianos y que se las arrebatan directamente a los 25.000 solicitantes de vivienda pública, que, por cierto, ellos sí cumplen con toda la legalidad. Y los datos de los 25.000 solicitantes de vivienda son datos suyos, recogidos por ejemplo en este plan *Hàbitat 2020-2030*.

También, uno de los requerimientos que me gustaría trasladarle es que necesitamos comprobar cuáles son esas expectativas que ustedes plantean aquí; al final, si se cumplen o no se cumplen. Queremos garantizar la función de fiscalización y de control nuestra hacia el poder ejecutivo. Por eso, esta comisión, señor Dalmau, no es la Inquisición, y usted y su *conselleria* debería mostrarse más participativo con estos funcionarios y con su función, ya sea en comisión o sea en pleno, y no estar peleando a través de solicitudes de información para obtener una información que por ley nos corresponde.

La senyora presidenta:

Señor Pascual.

El senyor Pascual Pérez:

Dicho lo cual –termino ya, señora presidenta–, de los puntos que han tocado mis compañeros hay un punto que no han tocado y sí que me gustaría que respondiese usted, y es que

nos surge la siguiente duda: ¿qué ocurriría con todos aquellos solares que al final ustedes pongan al servicio de este plan, pero que, al final, no sean de interés para los promotores en esta colaboración público-privada. ¿Se dejarán sin construir? ¿Pasarán otros diez años más con estos solares al sol?, y nunca mejor dicho.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Gracias, señor Pascual.

Es el turno ahora del Grupo Ciudadanos.

Por 3 minutos, tiene la palabra la señora Pérez.

Cuando quiera.

La senyora Peris Navarro:

Gracias, presidenta.

Vamos a ver, *conseller*, coincidimos en un tema, que yo creo que los datos sí que los tenemos que tener sobre la mesa, que es la necesidad de aumento del parque público, aquí, en la Generalitat, tenemos un 1%, no analicemos causas pero esa es la realidad, distamos de la media española del 2,5%, o de la europea de ese 9,3% de media.

Por eso, en eso nos va a encontrar. No se me ponga la defensiva, ¡de verdad! Cuando le pregunto qué criterio, respecto de los que se han elegido para el plan 2400 de los municipios, me ha contestado fenomenal, ¡tranquilícese!: el criterio objetivo de aquellos que han tenido un solar. Pero, yo también he de hacer mi trabajo y le he de preguntar qué criterio, porque me llamaba la atención que esos municipios que tienen una carencia, y así lo hemos visto en el informe el observatorio, no aparecían. Con lo cual, tranquilo.

Cuando hablamos del comité técnico, que usted nos ha dicho que en vez de expertos serán técnicos, yo le doy un mínimo consejo: la palabra *técnica* es muy ambigua, es muy amplia, espero que esos técnicos no sean a dedo, sino que sean profesionales elegidos por mérito y capacidad. No he podido conseguir arrancarle un plazo para el plan 2400, imagino que es un olvido y me lo va a contestar en seguida.

Respecto del EVha, tampoco me ha entendido, *conseller*. Si yo es que, encima, le estoy preparando una propuesta, como usted dice que no hago iniciativas, pero sabe que eso lo ha de rectificar porque sabe que siempre sumo en esto. Con el tema del EVha, cuando yo le recordaba el caso del Leonor, es porque el EVha solo tiene tres trabajadores sociales, y, por lo tanto, si en dos años no han sido capaces de buscar otra vivienda para enfrentar todos estos proyectos, vamos a tener también que ver, pues, a lo mejor menos altos cargos y más trabajadores sociales que puedan hacer esto.

Me gusta el equipo de mediación, ya nos dirá si es alguna decisión transversal que tienen desde la propia Generalitat,

que parte desde justicia, porque sé que tienen equipos de mediación preparados, me parece una apuesta estúpida.

Y respecto de las listas de espera, efectivamente tenemos un problema. Sabe también que el Síndic de Greuges puso el problema sobre la mesa, tenemos registros de demandantes en ayuntamientos, en la Generalitat... ¡Claro!, al final, aquí habrá unos derechos adquiridos, ha habido personas de buena fe que se han apuntado a ese registro y creían que ya lo tenían todo hecho. Con lo cual, en esa normativa que usted nos dice que en el próximo Consell puede salir, pues, desde luego, yo le digo que le dé un último vistazo y prevea un régimen transitorio para no vulnerar ningún tipo de trabajo. Otra propuesta que le estoy haciendo ahí, que está muy bien la baremación pero tenemos una situación transitoria que, igual que usted (*rient*) conozco yo. Y los datos del registro de demandantes de empleo..., por eso se lo digo, los datos que a preguntas de mi grupo nos pasaron es que en dos años ha aumentado de 13.985 a 19.659. Son datos que me han pasado de su *conselleria*. Si tenemos casi, pues, 20.000 demandantes de empleo, 19.659, ¡cuidado! con ese registro único, el régimen transitorio.

Fondos europeos, si nos puede decir...

La senyora presidenta:

Señora Peris, por favor.

La senyora Peris Navarro:

...-termino, presidenta- algún proyecto que tenga usted ya, no solo decir «ya estamos trabajando», sino en qué proyecto en concreto piensa usted utilizar esos fondos, estaría encantada.

Nos alegra que apueste por esa colaboración público-privada y continuaremos haciendo propuestas de iniciativas en esa línea.

Gracias, *conseller*.

La senyora presidenta:

Es el turno ahora del Grupo Popular.

Cuando quiera, señor Castelló.

El senyor Castelló Sáez:

Muchas gracias, presidenta.

Vemos que ustedes han aprendido a blanquear. (*Veus*) Después de blanquear fallecidos, listas de fallecidos de COVID, ahora van a blanquear las listas de espera de los demandantes de vivienda, y luego podrían seguir y blanquear las listas del paro, ustedes cambian los criterios y así

les saldrán menos, qué es lo que han empezado a hacer con los fallecidos de la COVID sacándolos meses después. ¡Oiga!, es un criterio. A nosotros nos gustaría que resolviera el problema, en vez de decir que es menor porque va a blanquearlo. Eso es otra historia. Desde luego, han sido seis años muy duros, como se ha dicho antes, pero seis años muy duros para cinco millones de valencianos con este gobierno de izquierdas y nacionalista, que además miente.

Cuando usted dice que el PP ha vendido 17.000 viviendas y saca esas gráficas inventadas, ¿por qué no lo dice todo? ¿Por qué no dice que había miles de viviendas en la Comunidad Valenciana de la obra sindical del Instituto Nacional de la Vivienda, esa del yugo y las flechas de Franco, que cuando pasaban cincuenta años, después de estar pagando un poquito todos los meses, tenían que venderse a sus legítimos propietarios? Porque esas viviendas se transfirieron a la Generalitat desde el estado, y esas viviendas se vendieron cincuenta años después, ¡claro!, a las personas que las habían pagado, ¡claro que sí!, en todos los municipios de la Comunidad Valenciana. Yo conozco tres casos en Sagunto de 400 viviendas -les estoy hablando-, de personas que pagaban un poquito todos los meses por ese sistema, desde hacía cincuenta años, y cuando acababa ese plazo, pasaban a ser de su titularidad y la Generalitat estaba obligada a escriturárselo así. Así que, no sigan con ese relato tan falso, porque es verdad una cosa: es una cuestión de modelo, es una cuestión de modelo, es cierto.

Mire, nosotros creemos en los proyectos de vida autónoma de la gente, absolutamente, y que pueden vivir independientemente de la administración pública, sin ir atraillados de la administración pública, porque creemos en la libertad del individuo y porque creemos en su capacidad de mejorar y en su ambición personal para tener un proyecto de vida personal y familiar, basado en una cuestión tan sólida como poder tener una vivienda propia, como han hecho centenares de miles, millones de personas en España, porque este sistema -del que habla el *conseller*- tanto lo han puesto en marcha gobiernos del PP como gobiernos del Partido Socialista en toda España. ¡Irrefutable! ¡Ahí están los datos del ministerio! Por eso nosotros hacíamos 140 millones de euros de inversión al año, y ustedes hacen 99 millones de euros de inversión al año. No citaré a Ábalos, pero citaré al ministerio de vivienda, de fomento... ¿Cómo se llama ahora? Ministerio de transportes.

Pero, nosotros, en vivienda protegida, como bien ha dicho el *conseller*, invertíamos más de dos mil euros al año en vivienda protegida, y ustedes invierten 141. Es que nosotros, en nuestra época se hacían 710 viviendas de alquiler al año, y durante todo el Botànic se ha hecho ninguna vivienda de alquiler.

Y así todo, señorías. ¡Claro que tiene que ver esto con el modelo! Nosotros creemos en las personas...

La senyora presidenta:

Señor Castelló, por favor.

El senyor Castelló Sáez:

...y creemos en la libertad.

Gracias, presidenta.

La senyora presidenta:

Gracias.

Ahora es el turno de contestación del vicepresidente.

Ahora, sí, señor vicepresidente, por 3 minutos.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

En primer lloc, volia agrair, de nou,... Molt ràpidament, però sí volia, abans que res, abans que se m'oblidi, agrair-los el fet d'estar ací i poder parlar d'habitatge, i açò és una cosa que jo gaudisc moltíssim i estic convençut que a vostés també els interessa molt. Passe a intentar resumir breument les qüestions que hem comentat.

En primer lloc, al senyor Pascual ja li ho vaig dir jo personalment, el problema no és que jo no conteste, jo conteste sempre com a demòcrata que sóc; una altra cosa és que no conteste el que vosté vol escoltar, però jo estava allí parlant-li i contant-li les qüestions. Que a vosté això no li agrada, doncs, mire, *¿qué tenemos que hacer?*

Dit això, jo no insulte mai a ningú i perdone que diga però, jo, justament, les formes les guarde sempre; altres no poden dir el mateix, però jo les formes les guarde sempre. I t'ho dic de veres, t'hem trobat a faltar en la compareixença anterior perquè vosté, a voltes, també guarda millor les formes que altra gent. I no vaig a dir més.

Respecte als solars que no siguen d'interés, cal veure quins seran, però el que jo sempre he dit és que no pot haver-hi un solar sense construir mentre hi haja demanda habitacional. Per tant, vorem quin és el pla que farem, però, per ara deixem a veure si hi ha interès o no perquè els solars es construïsquen.

Senyora Peris, el tema de l'EVha, efectivament, tenia unes condicions de personal molt complexes, però ja està aprovat, en l'últim consell de direcció de l'EVha ja es va aprovar la RPT. Això vol dir que no ha sigut fàcil, perquè estes coses no són fàcils, però ja s'ha aprovat, i això vol dir que s'incorporarà gent nova en els propers mesos i que tenim una massa salarial també adequada. Això vol dir que l'EVha funcionarà millor perquè tindrà més gent, més pressupost, ja, a partir de ja, que en el passat.

I respecte al tema de les llistes d'espera... Ah, perdó! Respecte a l'any 2026 és l'any que nosaltres hem plantejat, 2021-2026, és l'any que ens hem plantejat per a poder acabar totalment el pla. No estem parlant de cinc anys.

I respecte a les llistes d'espera, ja ho diu el propi Síndic de Greuges, si no es pot donar una casa, s'ha de donar una

ajuda al lloguer. I nosaltres hem donat enguany el màxim històric d'ajudes al lloguer que s'han donat mai en la Generalitat Valenciana: 32 milions d'euros, 32 milions d'euros, en ajudes al lloguer. Es van concedir totes les ajudes al lloguer de la convocatòria ordinària demanada en 2020. Això no havia passat mai, no ací, en cap comunitat autònoma. Totes les ajudes demanades, que complien els requisits, lògicament, sinó estariem prevaricant, totes es van es van lliurar.

Senyor Castelló, bé, mire, jo tinc un cas que ara estava recordant-me, i vaig preparar deu segon per a contestar, que és el cas de *Baladre*, que vosté molt bé, *Baladre* i *Baladre II*, vosté ho coneix molt bé perquè ha sigut alcalde de Sagunt. I sap perfectament que ara tenim problemes en la gent que se li va vendre la casa i que ara té problemes reals de manteniment de casa, que necessita reparacions i no té diners. I molta gent ha vingut a mi i em diu: mos van enganyar, mos van enganyar. És a dir, ara resulta que els meus veïns del costat, que viuen en una casa pública, a ells poden vostés intervindre, rehabilitar, i nosaltres tenim cases particulars, privades, i no ho poden fer. Jo m'he compromés a fer-ho igual, a buscar un ARRU, a buscar la solució necessària. Però hi ha molta gent, a la qual vostés li van vendre les cases, que estan molt a disgust pel fet que vostés ho feren.

I sincerament, només una cosa: ordenar les llistes no és blanquejar res, senyor Castelló, perquè tenim gent que viu a Astúries en les llistes, tenim gent que viu Extremadura en les llistes. Ordenar les llistes és sincerar-les, dir quines persones realment són demandants de lloguer, demandants d'una casa de lloguer pública i quines persones es van apuntar en esta llista per a alguna condició particular i ara mateixa no requereixen d'eixa casa. Això es diu ordenar i saber quines necessitats tenim per a poder fer adequadament les polítiques nostres.

Agrair-los realment una altra volta la seua atenció i dir-los, com sempre, que tenen la conselleria oberta les 24 hores per a qualsevol dubte que tinguen, qualsevol qüestió que tinguen, qualsevol interès i informació particular, i que espere que prompte estiguem altra volta també treballant, no?, en este marc, com ho hem fet fins ara, i desitjar-los que passen un bon estiu i que descansen, perquè jo trobe, sincerament, que l'any que mos queda per davant, a partir de setembre, va a ser complex i necessitem totes les forces de tots i de totes les administracions públiques valencianes.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, vicepresident.

Anem a parar un moment per acomiadar el vicepresident, i continuem.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

(Ocupa la presidència el vicepresident de la comissió, senyor Alfredo Castelló Sáez)